

Problem G: Diamenty są wieczne

Do skonstruowania pewnego ściśle tajnego urządzenia potrzeba diamentów najwyższej jakości. Brylanty są szlifowane do najróżniejszych kształtów (przyjmujemy, że do dowolnego wielościanu wypukłego), a następnie trzeba sprawdzić, czy nie ma w nich choćby najmniejszego mikrodefektu.

Aby testować diamenty skonstruowano urządzenie, które za pomocą ultradźwięków wykrywa te defekty. Niestety urządzenie to jest zbyt dokładne i czasem wykrywa drobne wiry powietrza jako defekty. Problem ten można jednak łatwo obejść, pisząc dodatkowy moduł oprogramowania. Na podstawie współrzędnych siatki diamentu i współrzędnych punktów wskazanych przez urządzenie należy określić, czy ten punkt jest wewnątrz diamentu (wtedy jest to defekt), czy na zewnątrz (wtedy jest to wir). Tobie przypadła przyjemność napisania tego modułu.

Wejście

W pierwszej linii pliku wejściowego znajduje się liczba naturalna d ($1 \leq d \leq 1000$), określająca liczbę zestawów danych, których opisy umieszczone są kolejno po sobie w następnych liniach pliku. Opis pojedynczego zestawu wygląda następująco. Dla każdego zestawu danych w pierwszym wierszu mamy jedną liczbę m ($4 \leq m \leq 200\,000$) – liczbę ścian wielościanu. W każdym z następnych m wierszy mamy najpierw jedną liczbę k_i ($3 \leq k_i \leq 10\,000$) – liczbę wierzchołków danej ściany wielokąta. Następnie k_i trójek x, y, z – współrzędnych kolejnych punktów na tej ścianie ($-1\,000\,000 \leq x, y, z \leq 1\,000\,000$). Wierzchołki są podane po kolei. Nie ma "sztucznych" wierzchołków - na żadnej ścianie nie ma żadnych trzech wierzchołków współliniowych. Podobnie nie ma dwóch ścian na tej samej płaszczyźnie. Ściany są podane w dowolnej kolejności. W następnym wierszu znajduje się jedna liczba n ($1 \leq n \leq 100$), określająca liczbę punktów pomiarowych. W kolejnych n wierszach znajdują się trzy liczby x, y, z ($-1\,000\,000 \leq x, y, z \leq 1\,000\,000$) – współrzędne kolejnego punktu pomiarowego.

Wyjście

Wyjście powinno się składać z odpowiedzi na kolejne zestawy wejściowe, każda zakończona pustym wierszem. Odpowiedź na zestaw danych powinna się składać z dokładnie n wierszy, z których każdy brzmi TAK jeżeli punkt leży wewnątrz lub na ścianie wielościanu lub NIE w przeciwnym przypadku.

Przykład

Dla danych wejściowych:

```
2
6
4 0 0 0 0 2 0 2 2 0 2 0 0
4 0 0 2 0 2 2 2 2 2 2 0 2
4 0 0 0 2 0 0 2 0 2 0 0 2
4 0 0 0 0 2 0 0 2 2 0 0 2
4 2 0 0 2 2 0 2 2 2 2 0 2
4 0 2 0 2 2 0 2 2 2 0 2 2
2
1 1 1
10 10 10
6
4 0 0 0 0 2 0 2 2 0 2 0 0
4 0 0 2 0 2 2 2 2 2 2 0 2
4 0 0 0 2 0 0 2 0 2 0 0 2
4 0 0 0 0 2 0 0 2 2 0 0 2
4 2 0 0 2 2 0 2 2 2 2 0 2
4 0 2 0 2 2 0 2 2 2 0 2 2
1
2 2 1
```

poprawną odpowiedzią jest:

TAK

NIE

TAK